

متن پرسش

با عرض سلام خدمت استاد استاد بنده از حدود سال ۸۵ بحث برهان صدیقین را توفیق داشتم و در خدمت شما کارکردم (بنده از همان وقت دوست داشتم تخصصی تر و فلسفی تر بحث توحید را دنبال کنم). بنده دانشجوی بودم و خوب درس های دانشگاهیم هم بود اما بنده کم و بیش بعضی از کتاب های شما را مطالعه کردم و بحث ده نکته ازمعرفت النفس را هم کامل با سیدی های شما کارکردم. استاد بنده مشکلی که دارم این است که بسیار دچار انکار و شک و تردید میشوم که انگارهیچی دستم نیست و خودم تعجب میکنم که این پیگیریها که کردم کجارتفه. خواستم بنده را راهنمایی بفرمایید. والبته خودم حس میکنم که هنوز به قول شما عاقلم ورزیده نشده و دوست دارم مبحث توحید را استدلالی تر و فلسفی تر دنبال کنم اما نمیدانم چه براهین یا کتبی را کار کنم. ممنون میشوم اگر بنده را راهنمایی کنید. استاد بنده با شوق بسیار و پس از دعای بسیار به زیارت اقا امام رضا (ع) مشرف شدم اما اینجا هم این انکار دست از سر من برنداشت بنده سعی کردم تا آن جا که ممکن بود اعمال زیارت اقا را به جا آورم اما به دلیل این انکار و شک و تردید حال خوبی نداشتم و این احساس اون حسه معاشقه ی زیارت را از من گرفت. یا مثلا در هنگام نماز خواندن یا زیارات ائمه فکرهای قبیح در ذهنم می آید یا قبل از آن در دوره ای توهین های بدی نسبت به حضرت حق در ذهنم می آمد و این خودم را عصبانی میکرد و بدش حالم بد میشد. استاد لطف کنید و بنده را راهنمایی بفرمایید.

متن پاسخ

باسمه تعالی؛ علیکم السلام: همین که مباحث را دنبال کنید و مباحث معاد و خویش پنهان را دنبال کنید و مسیر خود را به حب اهل بیت (علیهم السلام) برسانید به مرور جان شما با حقیقت مأنوس می شود و در آن حالت نه تنها شک و انکار از میان می رود بلکه نور علی نور خواهد شد و شیطان از ایجاد وسوسه مأیوس می شود. موفق باشید